

denne Sag ligger ikke for og kan ikke med Føje drøftes ved denne Lejlighed. Jeg skal derfor ikke komme dybere ind derpaa. Men naar det ærede Medlem siger, at han ikke ved, om Landbrugsministeren vil undersøge Sagen, har han ikke Ret til at sige det, for Landbrugsministeren havde udtalt, forinden Finansudvalget tog sin Beslutning, hvad han vilde, og jeg skal staa ved mit Ord. Altsaa, jeg fraraader Vedtagelsen af Forslaget under § 2 om denne Forhøjelse af Dagløn og Akkordpriser.

Saa er der et andet Forslag af temmelig beslægtet Natur, som nu har fundet sin Plads paa § 26. Det har været husvildt, det er tredje Gang, vi se det. Først saa vi det under Landbohøjskolen, siden som et Samraadsspørgsmaal, endelig er det havnet paa § 26. Det fremtræder i Betænkningen forud for anden Behandling som et Samraad, der ønskes om Kontrol med Statsskovenes Kultur. Der skiftedes derom ikke mange Ord — i alt Fald ikke fra min Side — ved anden Behandling her i Tinget, og saa rejste de Herrer det paa ny som Samraadsagenstand. Paa Samraadslisten, jeg før havde — den er vist af 8. Februar — hedder det: Samraad om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Statsskovvæsenets Drift. Ved Samraadmødet for 3 Ugers Tid siden med Finansudvalget udtalte jeg, at jeg var betænkt paa at have min Opmærksomhed rettet paa dette Forhold, hvilket jeg allerede havde antydnet ved tidligere Udtalelser, og endvidere, at jeg var paa Forhaand fortrolig med, at der her kunde være et eller andet at ændre og ændre til Bedste for Udbyttet af Statsskovvæsenets Drift. Men de Undersøgelser og Overvejelser, som her skulle foretages, finder jeg bør — om jeg saa maa sige — foregaa indenfra, saaledes at jeg selv søger at danne mig et Overblik i de Forhold. Jeg erkender, at jeg kommer ikke med store Forudsætninger for at kunne kontrollere og overskue hele dette betydelige Administrationsfelt. Dernæst maa jeg forhandle med de administrative Embedsmænd og siden hen med de fungerende Driftsledere. Maaske jeg ved disse Overvejelser og Forhandlinger bliver i Stand til at finde og sætte i Værk de Forholdsregler, som det er ønskeligt at foretage, men maaske det ogsaa kunde føre til — hvad der er ret nærliggende —, at man siger: Vi maa hellere nedsætte en Kommission til at undersøge hele dette Forhold, for at vi kunne komme paa det rene med, hvor de mulige Skavanker ere, og

hvorfor de ere, som de ere, og for at vi kunne finde Udveje til noget bedre. Det er meget muligt, at det er dette, det maa ende med, men det er under ingen Omstændigheder det, jeg vil begynde med.

Jeg udtalte mig, som det ærede Medlem sikkert vil vedgaa, ganske paa samme Maade for en 3 Ugers Tid siden indenfor Finansudvalget. Jeg erklærede, at jeg havde Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold og vilde have det end mere, at jeg vilde ved Undersøgelse, Overvejelser og Forhandling se at vinde Overblik og, hvis jeg saa ikke paa Basis deraf var i Stand til at give Anvisning paa nye Forholdsregler, maaske skride til Nedsættelse af en Kommission. Andet og mere kan man paa nærværende Stadium ikke forlange af mig. Jeg gad vide, om der kan tænkes nogen Landbrugsminister, der vilde begynde sit Arbejde paa dette Omraade med — om jeg saa maa sige — at kaste en parlamentarisk Kommission i Ansigtet paa Administrationen. Det ærede Medlem maa indrømme mig Tid til at gaa frem efter den Fremgangsmaade, jeg finder rigtig og forsvarelig.

Saaledes udtalte jeg mig altsaa i Finansudvalget, og jeg havde et meget stærkt Indtryk af, at man fra Finansudvalgets Side følte sig fyldestgjort ved denne Betragtningensmaade. I alt Fald hørte jeg ikke en eneste Indvending fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds eller noget andet Medlem. Det ærede Medlem antydede ikke med et Ord, at han ikke fandt dette Standpunkt fyldestgørende, men at der absolut straks maatte nedsættes en Kommission, ikke med en Stavelse, ikke med et Ord, ikke med en Antydning. Om han overhovedet sagde noget, erindrer jeg ikke, og saa staaer det ærede Medlem i Dag som Ordfører for et Ændringsforslag saalydende: „Til en Kommission til Undersøgelse af, hvorledes Statsskovene bringes under forbedret Kultur og fordelagtigere Drift samt til eventuel Fremsættelse af Forslag om Ændring i Lovgivningen vedrørende private Skove: 5,000 Kr.“

Historien begynder altsaa med et Samraad, der hedder: Samraad om Kontrol med Statsskovenes Kultur, og dernæst kommer et Samraad om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Statsskovvæsenets Drift. Og saa uden Spor af Varsel, uden Spor af forudgaaende Antydning af, at man har saadant i Sinde, kaster man her et Ændringsforslag ind og følger til noget, som der aldrig før har været talt om eller